

Arrest

nr. 300 071 van 15 januari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ROGGHE
Citadellestraat 167
7712 HERSEAUX

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. ROGGHE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 2 september 2021 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 25 april 2023 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 27 april 2023 aan verzoekers toenmalige voogd aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Jij, M(...) O(...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, etnisch Pashtun te zijn en het soennitische geloof te belijden. Je werd geboren op (...) 2005 in het dorp Kotga (Qalai Shahi) van Dara-I-Nur district in de Afghaanse provincie Nangarhar. Jij ging er tot een maand voor jouw vertrek naar school en madrassa.

Jouw vader werkte als veiligheidsagent bij een internationale organisatie 'Islamic Relief' sinds 2018 in Jalalabad. Jouw paternale oom, W(...), was procureur bij het Afghaanse leger. W(...) woonde bij jullie in Kotga.

Toen jouw vader en oom thuis waren voor een begrafenis in januari 2021 werd jouw huis aangevallen. Hierdoor ontstond er een gevecht tussen talibs, jouw vader en jouw oom. Verschillende dorpingen kwamen jouw vader en oom versterken waardoor de talibs wegvluchtten. Jouw zus, A(...), werd geraakt in het gevecht en overleed aan haar verwondingen. De volgende dag vertrokken jouw vader en oom naar hun werk omdat het niet langer veilig was voor hen. Ongeveer een maand na de aanval op jouw huis verliet jij Afghanistan omdat jouw moeder vertelde dat de taliban achter jou zouden aankomen en een dreigbrief voor jou hadden achtergelaten. Een week na jouw vertrek uit Afghanistan kwamen de taliban naar jouw huis om jou, jouw vader en jouw oom te zoeken.

Jij verliet Afghanistan in februari 2021 en reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Italië en Frankrijk naar België waar jij op 2 september 2021 aankwam. Jij diende een verzoek in om internationale bescherming op 3 september 2021.

Jouw vader en oom verlieten Afghanistan onmiddellijk na de machtsovername in Afghanistan (dd.15.08.2021). Sindsdien hebben jullie geen informatie van hen ontvangen.

Ter staving van dit verzoek om internationale bescherming leg jij volgende kopieën neer: negen taskara's (kopieën), twee dreigbrieven (kopieën), achtentachtig foto's en werkdocumenten van jouw vader en oom (kopieën).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het Commissariaat-generaal (CGVS) steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Jij gaf aan het begin van het persoonlijk onderhoud aan dat jouw moedertaal 'Pashai' is. Het CGVS merkt echter op dat zowel jouw interview bij de DVZ als jouw persoonlijk onderhoud op het CGVS vlot zijn verlopen in het Pashtu. Verder werd je zowel bij aanvang als op het einde van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd of je de tolk (en de vragen) goed begrepen had, wat je telkens beaamde (NPO, p.3, 29). Verder gaf je nergens tijdens het persoonlijk onderhoud enige problemen in dat verband aan, en bevestigde je ook dat bij de Dienst Vreemdelingenzaken het gesprek goed was verlopen (NPO, p.4). Jij stuurde verder na het persoonlijk onderhoud geen opmerkingen door betreffende het persoonlijk onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal wordt vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om je vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico

op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk kan maken.

Er kan immers geen geloof gehecht worden aan jouw verklaringen een vrees te koesteren ten aanzien van de taliban omwille van de werkzaamheden van jouw vader en jouw oom om onderstaande redenen.

Uit de beschikbare informatie (https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2022>) blijkt dat bepaalde personen die behoorden tot de voormalige overheid te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Jij beweert dat jouw vader, bewakingsagent bij 'Islamic Relief', en jouw paternale oom, procureur bij het Afghaanse leger, bedreigd werden door de taliban (NPO, p.10, 22). Rekening houdende met de documenten en beschikbare informatie kan gesteld worden dat de problematische situatie van jouw vader en paternale oom plausibel is in de huidige context.

Ondanks bovenstaande merkt het CGVS wél flagrante tegenstrijdigheden op in jouw verklaringen bij de verschillende asiendiensten waardoor er geen geloof gehecht wordt aan de verdwijningen van jouw vader en jouw oom, wat de door jouw voorgehouden vrees ernstig relativeert. Zo beweerde jij in Oostenrijk dat jouw vader, 'F(...)', overleden is (zie 'Information Request' Vienna, dd.21.09.2021). Jij beweerde er eveneens nog een moeder, broer en zus te hebben in Dara-I-Nur te Nangarhar. Jij verklaart op het persoonlijke onderhoud dat jij er leugenachtige verklaringen aflegde omdat jij er niet wilde blijven (NPO, p.27). Het is niet duidelijk voor het CGVS waarom jij de echte namen van jezelf en jouw familieleden zou gebruiken als jij er geen waarachtige verklaringen wilde afleggen. In België stoppen jouw tegenstrijdigheden daar echter niet. Als niet-begeleide minderjarige vluchteling verklaarde jij op het eerste interview in België dat jouw vader, moeder, twee broers en vier zussen zich allen in Qala Shahi zouden bevinden. Jij repte er met geen woord over een vermiste vader of een overleden zus (A(...)) (Zie fiche NBMV, dd.3.09.2021, p.2-3). Daarbovenop beweerde jij op dat moment dat jij Afghanistan ontvluchtte omwille van dreigingen van de taliban, jij benoemde op geen enkele manier een aanval op jouw huis voor jouw vertrek (noch het werk van je vader en oom als oorzaak daarvan), hetgeen op zijn minst merkwaardig genoemd kan worden (Zie fiche NBMV, p.3). Op de vragenlijst van het CGVS, dewelke je liet invullen bij de DVZ (dd.29.04.2022), vertelde jij dan weer dat de taliban jouw huis aanvielen een maand voor jouw vertrek en jouw oom en vader hierop naar hun werk vertrokken. Ze zouden sinds een maand voor jouw vertrek spoorloos zijn voor jouw familie (Verklaring DVZ, dd.29.04.2022, pt.15A). Hetgeen – wat er ook van zij – een vreemde verklaring was gezien jij ook beweerde dat jouw paternale oom jou hielp het land te ontvluchten (Verklaring DVZ, pt.27, 32). Jouw laatste versie van de feiten op het persoonlijk onderhoud houden dan weer in dat jouw oom en vader pas vermist geraakten nadat ze het land trachtten te verlaten bij de machtsovername wat plaatsvond op 15 augustus 2021 (NPO, p.6,12,27). Dat jij verschillende versies van de feiten neerzet bij verschillende asiendiensten is niet ernstig te noemen en doet vermoeden dat jij niet de waarheid vertelt over de huidige situatie van jouw vader en jouw oom.

Wat jouw situatie betreft, kan vooreerst opgemerkt worden dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Jij haalde echter geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat je een familielid bent van een medewerker van de voormalige overheid is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken. Meer zelfs, uit de beschikbare informatie blijkt dat indien de overheidswerknemer, jouw vader, verdwenen (of overleden) is (zoals jij zelf beweert) (NPO, p.25; Verklaring DVZ, pt.15A; Vragenlijst CGVS, pt.3.5) de taliban in principe en strikt genomen geen reden heeft om zijn familieleden te viseren.

Jouw verklaringen ondersteunen bovenstaande bevindingen verder. Jij haalt immers verder geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aan ten aanzien van jezelf of jouw familie. Indien de taliban werkelijk en ernstig op zoek zouden zijn naar familieleden van jouw vader zouden ze het niet hebben nagelaten jouw huis herhaaldelijk te bezoeken en daarbij grondig te doorzoeken. In al die tijd kwamen de taliban echter slechts één keer naar jouw huis wanneer jouw vader en oom ook thuis waren (NPO, p.21). Hieruit kan niet afgeleid worden dat jij ook een prioritair doelwit zou vormen voor de taliban. Sinds de aanval op jouw huis verbleef jij nog een maand daar zonder noemenswaardige incidenten (NPO, p.26). Indien de taliban werkelijk op zoek waren naar familieleden van jouw vader en jouw oom zouden ze het niet nalaten je ook dan thuis op te zoeken, quod non.

Uit jouw verklaringen blijkt dat jij één dreigbrief ontving van de taliban gericht aan jou op 4 december 2020 waarvan jij pas in februari 2021 op de hoogte werd gebracht (NPO, p.21-22). Een brief die jij nota bene pas aanhaalde op het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op de vragenlijst van het CGVS beweerde jij immers dat jij nooit persoonlijk werd bedreigd door de taliban (Vragenlijst CGVS, pt.3.5). De dreigbrief die jij neerlegt om jouw vrees te staven kan bovenstaande appreciatie dan ook niet in positieve zin doen ombuigen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas te herstellen. Verder dient er ook nog te worden gewezen op informatie waarover het CGVS beschikt en heeft toegevoegd aan jouw administratief dossier (blauwe map) dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bovendien betreft het een kopie dewelke op zich ook al maar weinig bewijswaarde hebben gezien ze makkelijk te manipuleren zijn.

Jouw vrees blijkt verder evening uit de incidenten die zich hebben voorgedaan sinds jouw vertrek uit Afghanistan. De taliban ondernamen namelijk slechts één poging om hun zoektocht verder te zetten. Hierbij kwamen ze naar jouw huis om te vragen naar jou, jouw vader en jouw oom (NPO, p.26). Dat de taliban zich uiterst makkelijk lieten afwimpelen door jouw moeder die jullie afwezigheid bevestigde staat haaks op het wrede en doortastende karakter dat jij zo vreest van de taliban. Sindsdien waren er geen nieuwe incidenten (NPO, p.26). Jouw bewering dat ze jou zouden zoeken staat dan ook haaks op het uitblijven van een doortastende zoektocht. Bovendien verblijft jouw familie nog steeds in Kotgi en stellen het daar goed, jouw broer gaat er immers nog steeds naar school (NPO, 8,11). Deze vaststellingen ondergraven finaal jouw vrees ten aanzien van de taliban in Afghanistan.

Ten slotte haalt jouw voogd op het einde van het persoonlijk onderhoud aan dat een terugkeer naar Afghanistan heel gevaarlijk is wegens de tijd die jij al in België bent. Hij voegt hieraan toe dat jij heel goed geïntegreerd bent, naar school gaat en een goed student bent (NPO, p.29). Jij laat echter na in concreto aan te tonen dat jij verwesterd bent. Waar jouw voogd verwijst naar jouw verblijf in België moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in jouw hoofde kan worden afgeleid. Jij hebt immers niet aangetoond dat jij dermate verwesterd zou zijn dat je je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Des te meer gezien jij tot je vijftien woonde in het dorp Kotgi en er tot aan jouw vertrek naar de madrassa en naar school ging (NPO, p.4). Er kan afgeleid worden dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarbovenop verblijven jouw familieleden (moeder, broers, zussen, grootvader, ooms...) nog steeds in Nangarhar en heb jij geregeld contact met hen (NPO, p.11). Hierdoor niet kan worden aangenomen dat jij totaal vervreemd zou zijn van Afghaanse waarden en normen, of dat jij deze zich niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat je geen internationale bescherming hebt gevraagd in de Europese landen waarlangs je naar België reisde. Dat 'België' was afgesproken tussen de smokkelaar en jouw moeder is geen afdoende verklaring waarom je niet in de landen die je passeerde geen internationale bescherming hebt gevraagd (NPO, p.28). Immers kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat jij dit naliet in de landen die je passeerde en pas in België om internationale bescherming verzocht doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Jouw documenten zijn niet in staat om bovenstaande appreciatie om te buigen. De dreigbrief werd hierboven reeds besproken. Verder zijn taskara's hoogstens een begin van bewijs van de identiteit van de drager ervan, maar zijn ze in geen geval een sluitend bewijs van de identiteit van jou en je familieleden. Daarnaast kan aan privéfoto's geen enkele bewijswaarde toegekend worden gezien deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Ten slotte wijzigen de werkdocumenten van jouw oom en vader niets aan bovenstaande beslissing gezien hun profielen an sich niet ter discussie staan. Het CGVS herhaalt dat blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd een had administratieve dossier, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte

waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLEd) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berymbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een

schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat

een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire

situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat jij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij jij niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal jij geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat jij voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat jij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng jijzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Jij dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf jij echter in gebreke.

Daarenboven herhaalt het CGVS dat moet worden vastgesteld dat jij tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Jij woonde heel jouw leven in het district Dara-I-Nur waar jij tot aan jouw vertrek naar school en madrassa ging (NPO, p.4). Hierdoor niet kan worden aangenomen dat jij totaal vervreemd zou zijn van Afghaanse waarden en normen, of dat jij deze zich niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Jij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van "de algemene motiveringsplicht", van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht.

Het middel is als volgt onderbouwd:

"Verzoekers betwisten de grieven van Verwerende partij. Verwerende partij oordeelt dat de verklaringen van eerste verzoeker duidelijke tegenstrijdigheden vertonen.

Verwerende partij merkt op dat hij in Oostenrijk heeft gezegd dat zijn vader overleden was. Tijdens het gehoor heeft hij verklaard dat hij in Oostenrijk had gelogen om daar niet te blijven.

Zijn leugen was zeker geen goed idee en viel niet onder een weloverwogen benadering. Echter herhalen wij dat eerste verzoeker minderjarig is, dat hij zijn land zeer jong heeft verlaten en dat hij dus beïnvloedbaar was en ondoordachte reacties kon hebben.

Trouwens verwijt verwerende partij ook eerste verzoeker zijn vermiste vader en zijn overleden zus tijdens het eerst gesprek in België niet te hebben vermeld.

Hij heeft ook geen melding gemaakt van het feit dat zijn woning door de Taliban's werd aangevallen.

Het eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken was bijzonder kort, minder dan een dertigtal minuten...

Het werd hem gevraagd zeer beknopt te zijn en hij heeft geen enkel element kunnen ontwikkelen.

Dit blijkt uit het bijgevoegde attest van zijn voogd luidende zoals volgt :

<< (...) >>

(stuk 2)

Niets kan dus uit dit gehoor worden afgeleid.

Bovendien erkent verwerende partij vooraf dat de problematische situatie van zijn vader en van zijn oom volledig geloofwaardig is rekening houdend met de door hem aan verwerende partij meegedeelde documenten en met de beschikbare informatie.

Verwerende partij trekt eruit geen logische en relevante gevolgen.

Zij baseert zich uitsluitend op een enigzins onvolwassen gedrag rekening houdend met zijn jonge leeftijd en op een eerst onvolledig gehoor waarvoor eerste verzoeker niet verantwoordelijk is.

Verwerende partij beweert ook dat er geen enkele reden is waarom eerste verzoeker het doelwit van de Taliban is omdat de Taliban, als een werknemer van de overheid verdwijnt, geen enkele reden hebben om zich tegen zijn familieleden te keren.

Eerste verzoeker kan alleen maar bevestigen dat hij als oudste zoon door de Taliban het doelwit was.

Zijn familie had een heel bijzonder profiel omdat zijn vader enerzijds voor een humanitaire organisatie werkte en dat zijn oom anderzijds officier (prokureur) in het Afghaanse leger was. Deze informatie worden door verwerende partij niet betwist.

Verwerende partij weerhoudt ook dat zijn familie nog steeds in Kotgy woont en dat zijn broers naar school gaan.

Enerzijds is de familie inderdaad nog steeds in het dorp. Toch kunnen zijn zussen niet meer naar school gaan en zijn thuis afgezonderd. Zijn broers gaan naar school maar zijn aanzienlijk jonger dan eerste verzoeker. Zij zijn geen doelwit van de Taliban.

Verwerende partij verwijt ook verzoeker geen asiel in andere Europese landen te hebben gevraagd en naar België te zijn geweest.

Dit argument is irrelevant.

De smokelaar heeft hem België aangeraden.

Niets kan worden afgeleid uit het feit dat hij geen internationale bescherming in een ander land heeft ingediend.

Bovendien was hij minderjarig en zeer jong.

Hij heeft de hem gegeven instructies gevolgd.

Ook is Verwerende partij van mening dat eerste verzoeker niet heeft aangetoond dat hij zo verwesterd is dat hij de wetten, regels en gebruiken in Afghanistan niet meer wil of kan naleven en dat hij zich bij terugkeer daar niet zou kunnen vestigen en zijn leven zou kunnen ontwikkelen. Verwerende partij voegt daaraan toe dat eerste verzoeker in Afghanistan school en madrassa heeft gelopen en volgens Afghaanse waarden en normen is opgevoed. Verwerende partij is dan ook van mening dat hij in Afghanistan al een zekere volwassenheid had. Daarnaast stelt verwerende partij dat de familieleden van eerste verzoeker nog steeds in Nangarhar wonen en dat hij regelmatig contact met hen heeft. Verwerende partij is derhalve van mening dat eerste verzoeker geen volslagen vreemde zou zijn voor de Afghaanse normen indien hij daarheen zou terugkeren.

Deze argumenten zijn niet relevant in het kader van de kwestie van "verwestering".

De verwerende partij heeft helemaal geen rekening gehouden met de verklaringen van verzoeker en met de verklaringen van zijn voogd .

Verzoeker heeft een zeer bepaald profiel.

In augustus 2021 is hij in België aangekomen en heeft zijn verzoek om internationale bescherming op 3 September 2021 ingediend. Hij is minderjarig (NBMV).

Hij heeft een voorbeeldige opleiding.

Haar lerares getuigt:

"(...)" (stuk 4)

Hij bouwt zijn persoonlijkheid tijdens zijn tienerjaren op basis van deze Belgische ervaring op.

In zijn school zijn er ook veel debatten over ideeën. Er wordt veel gepraat, geargumenteed. Zijn voogd en zijn leraren zijn van oordeel dat het voor eerste verzoeker onmogelijk zal zijn naar zijn land terug te keren en te zwijgen.

Hij zal de dictaten en levenswijze van de Taliban nooit aanvaarden. Hij zal zich aan de verboden en aan de manier van denken van de Taliban nooit kunnen onderwerpen.

Hij legt ook een verklaring van Dhr. O(...) D(...) R(...), zijn werkgever, zaakvoerder van Tekof BV-t Blauw Kotje die dat bevestigt:

"(...)"

(stuk 3)

De inhoud van de verklaringen tonen aan dat O(...) sinds twee jaar als een Belg leeft, binnen een broederschap van Belgen.

Het dient te worden onderstreept dat verzoeker een cruciale leeftijd heeft. Hij heeft het einde van zijn tienerjaren in een Belgische context (school en studente job) geleefd. Hij heeft een identiteit op basis van deze ervaring ontwikkeld.

Dit aspect van zijn persoonlijkheid werd door de verwerende partij volledig weerlegd.

Zijn aanpassing aan "de westerse cultuur" zal het voor hem niet alleen bijzonder moeilijk maken om te aarden in het Afghanistan van vandaag, dat ondertussen volledig onder het bewind van de Taliban is gekomen, maar zal ook bepaalde Verzoeker risico's inhouden in geval van terugkeer om door de lokale, Afghaanse gemeenschap en de Taliban, als de facto-regering, als "verwesterd" beschouwd te worden.

Vooraf Afghanen die op jongere leeftijd, als minderjarigen, naar Europa zijn gekomen, zoals hij, gevoeliger lijken te zijn voor gedragswijzigingen en lopen meer risico als gevolg hiervan op te vallen in geval van terugkeer naar een land en een maatschappij waar ze geen voeling meer mee hebben, zeker tegen de achtergrond van de huidige situatie na de installatie van de talibancontrole.

Ten slotte is het belangrijk te onthouden dat eerste verzoeker afkomstig is van de provincie Nangarhar.

Uit de landeninformatie blijkt dat in de provincie Nangarhar verschillende afghaanse goepen aanwezig zijn, zoals de Taliban, ISKP, Tehrik-e Taliban Pakistan en het Haqqani-netwerk.

Er is wel in Afghanistan (provincie Nangarhar) een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging voor zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4 van Vreemdelingenwet. Eerste verzoeker riskeert geconfronteerd te worden met een ernstig wantrouwen van de gemeenschap, met stigmatisering, discriminatie en sociale uitsluiting tot gevolg. Hierdoor dreigt Verzoeker in een situatie van extreme materiele deprivatie te belanden, die hem niet in staat stelt een menswaardig leven te leiden, waardoor aan de minimumgrens van ernst en foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, §2 b) Vreemdelingenwet (als equivalent van artikel 3 EVRM) voldaan is.

Bovendien lopen de personen die die geacht worden de culturele of religieuze voorschriften overschreden te hebben (waaronder personen die als verwesterd worden beschouwd) risico op mensenrechtenschendingen, waaronder moord, foltering, bedreiging en intimidatie."

2.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden, blijkens de inventaris, een attest van de voogd G. C. van 24 mei 2023 (stuk 2), een attest van de werkgever O. D. R. (stuk 3) en een attest van mevrouw F. V., leerkracht DASPA, (stuk 4) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Op 6 november 2023 legt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarin zij een analyse maakt van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan alsook van het risico bij terugkeer na verblijf in het buitenland met inachtneming van landeninformatie waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, alsook het rapport "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van UNAMA van juni 2023 als bijkomende informatiebron.

2.2.2. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarbij hij, blijkens de inventaris, volgende stukken voegt die volgens hem een duidelijke verwestering bewijzen:

"1. Het schoolrapport 2023-2024 Afdeling Apothekersassistent- 4^e leerjaar – Middelbaare school "Sainte Union" Tournai;

2. Attest van de School Directeur Sainte Union, Mevrouw I(...);

3. Attest van Mevrouw C(...), Titulaire DASPA/OKAN ;

4. Verklaring Mevrouw M(...) lerares ;
5. Verklaring Dhr F(...) B(...), leraar ;
6. Verklaring Mevrouw G(...), lerares;
7. Verklaring Dhr O(...) D(...) R(...) , zaakvoerder T(...) BV (studentenjob);
8. Schoolattest DASPA /OKAN 2021-2022;
9. Verklaring Mevrouw V(...), lerares;
10. Verklaring Dhr B(...) A(...) ;
11. Foto en opmerkingen DASPA klas 2022-2023;
12. Foto en opmerkingen DASPA klas;
13. Arbeidsovereenkomsten (studentenovereenkomsten) 2022-2023;
14. Het schoolrapport DASPA/OKAN 2022-2023;
15. Krantartikel over een les van cricket (verzoeker geciteerd als trainer);
16. Foto's van lessen cricket (verzoeker trainer);
17. Foto's met leerkrachten en schoolklas DASPA/OKAN;
18. Foto's met collega's;
19. Foto's met de baas en verklaringen."

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen". Onder "middel" wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/2 en 48/5 van de Vreemdelingenwet doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze artikelen geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet *in casu* geschonden zou zijn, nu dit artikel slechts in algemene zin bepaalt dat een vreemdeling als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend indien hij voldoet aan de in artikel 48/3, respectievelijk artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bedoelde voorwaarden.

Het enig middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan zij werd genomen.

In casu wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) er geen geloof gehecht kan worden aan zijn verklaringen een vrees te koesteren ten aanzien van de taliban omwille van de werkzaamheden van zijn vader en zijn oom, nu (i) rekening houdend met de documenten en beschikbare informatie gesteld kan worden dat de problematische situatie van zijn vader en paternale oom plausibel is in de huidige context, maar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) wel flagrante tegenstrijdigheden opmerkt in zijn verklaringen bij de verschillende asiendiensten waardoor er geen geloof gehecht wordt aan de verdwijningen van zijn vader en zijn oom, (ii) het loutere feit dat hij een familielid is van een medewerker van de voormalige overheid onvoldoende is om een nood aan bescherming in zijn hoofde aannemelijk te maken, (iii) hij verder geen geloofwaardige vervolgingsfeiten ten aanzien van hemzelf of zijn familie aanhaalt, (iv) de dreigbrief die hij neerlegt om zijn vrees te staven bovenstaande appreciatie niet in positieve zin kan doen ombuigen, (v) de taliban sinds zijn vertrek slechts één poging ondernamen om hun zoektocht verder te zetten en zijn bewering dat ze hem zouden zoeken dan ook haaks staat op het uitblijven van een doortastende zoektocht, (vi) zijn familie bovendien nog steeds in Kotgi verblijft en het daar goed stelt, (vii) hij nalaat *in concreto* aan te tonen dat hij verwesterd is, (viii) hij geen internationale bescherming heeft gevraagd in de Europese landen waarlangs hij naar België reisde, en (ix) zijn documenten niet in staat zijn om bovenstaande appreciatie om te buigen, omdat (B) er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en er geen elementen zijn die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, omdat (C) er niet gesteld kan worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en verzoeker evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien, en omdat (D) het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart dat hij zijn land van herkomst, Afghanistan, verlaten heeft naar aanleiding van problemen met de taliban omwille van de werkzaamheden van zijn vader en zijn oom als respectievelijk veiligheidsagent bij een ngo en procureur bij het Afghaanse leger. In januari 2021 zouden de taliban verzoekers huis hebben aangevallen, waardoor een vuurgevecht zou zijn ontstaan tussen enkele talibanleden en verzoekers vader en oom. Daarbij zou zijn zus A. geraakt zijn en overleden zijn aan haar verwondingen. Verzoekers vader en oom zouden de taliban met de hulp van enkele dorpingen hebben kunnen verdrijven. Daags na deze aanval zouden verzoekers vader en oom naar hun werk vertrokken zijn omdat het voor hen niet langer veilig was. Een maand later zou verzoekers moeder besloten hebben dat verzoeker Afghanistan diende te verlaten. Een week na verzoekers vertrek uit Afghanistan zouden de taliban naar zijn huis gekomen zijn op zoek naar hem, zijn vader en zijn oom. Onmiddellijk na de machtsovername door de taliban zouden ook verzoekers vader en oom Afghanistan verlaten hebben en sindsdien zou niets meer van hen vernomen zijn. Verzoeker stelt bij terugkeer naar zijn land van herkomst te vrezen dat hij door de taliban zal worden gedood.

De Raad is na grondige lezing van het administratief dossier in navolging van de adjunct-commissaris van oordeel dat aan verzoekers vrees ten aanzien van de taliban omwille van de werkzaamheden van zijn vader en zijn oom geen geloof kan worden gehecht.

Waar de adjunct-commissaris noch de Raad wensen te betwisten dat verzoekers vader gedurende zekere tijd in Afghanistan werkzaam is geweest als bewakingsagent bij een ngo en zijn oom gediend heeft als procureur in het Afghaanse leger, dient erop te worden gewezen dat uit de landeninformatie die door beide partijen ter beschikking werd gesteld en waarop de Raad vermag acht te slaan niet blijkt dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die in het verleden werkzaam waren voor de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten (zie o.a. EUAA, “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022, p. 56-65; EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022, p. 45-48, en EUAA, “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023, p. 54-55). Hoewel uit deze informatie blijkt dat familieleden van personen die gelieerd zijn aan of geassocieerd worden met de voormalige Afghaanse autoriteiten behoren tot een groep die een risico loopt op gericht geweld vanwege de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) en dat zij met geringe indicaties een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk kunnen maken, blijft een individualiseringsvereiste van toepassing en moet het risico *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

De Raad merkt op dat de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing erkent dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bijvoorbeeld wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon of personen met dit profiel of omdat zij wraak willen nemen op deze persoon of personen en hun familie. De adjunct-commissaris wijst er evenwel op dat verzoeker niet *in concreto* aannemelijk heeft gemaakt dat de taliban het op hem of zijn familie hebben gemunt omwille van de vroegere werkzaamheden van zijn vader en oom.

Vooreerst merkt de Raad samen met de adjunct-commissaris een aantal tegenstrijdigheden en incoherenties op in de verklaringen die verzoeker doorheen verschillende gehoren bij verschillende asielinstanties heeft afgelegd met betrekking tot de door hem voorgehouden feiten. Hierover wordt in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende uiteengezet:

“Zo beweerde jij in Oostenrijk dat jouw vader, ‘F(...)’, overleden is (zie ‘Information Request’ Vienna, dd.21.09.2021). Jij beweerde er eveneens nog een moeder, broer en zus te hebben in Dara-I-Nur te Nangarhar. Jij verklaart op het persoonlijke onderhoud dat jij er leugenachtige verklaringen aflegde omdat jij er niet wilde blijven (NPO, p.27). Het is niet duidelijk voor het CGVS waarom jij de echte namen van jezelf en jouw familieleden zou gebruiken als jij er geen waarachtige verklaringen wilde afleggen. In België stoppen jouw tegenstrijdigheden daar echter niet. Als niet-begeleide minderjarige vluchteling verklaarde jij op het eerste interview in België dat jouw vader, moeder, twee broers en [drie] zussen zich allen in Qala Shahi zouden bevinden. Jij repte er met geen woord over een vermiste vader of een overleden zus (A(...)) (Zie fiche NBMV, dd.3.09.2021, p.2-3). Daarbovenop beweerde jij op dat moment dat jij Afghanistan ontvluchtte omwille van dreigingen van de taliban, jij benoemde op geen enkele manier een aanval op jouw huis voor jouw vertrek (noch het werk van je vader en oom als oorzaak daarvan), hetgeen op zijn minst merkwaardig genoemd kan worden (Zie fiche NBMV, p.3). Op de vragenlijst van het CGVS, dewelke je liet invullen bij de DVZ (dd.29.04.2022), vertelde jij dan weer dat de taliban jouw huis aanvielen een maand voor jouw vertrek en jouw oom en vader hierop naar hun werk vertrokken. Ze zouden sinds een maand voor jouw vertrek spoorloos zijn voor jouw familie (Verklaring DVZ, dd.29.04.2022, pt.15A). Hetgeen – wat er ook van zij – een vreemde verklaring was gezien jij ook beweerde dat jouw paternale oom jou hielp het land te ontvluchten (Verklaring DVZ, pt.27, 32). Jouw laatste versie van de feiten op het persoonlijk onderhoud houden dan weer in dat jouw oom en vader pas vermist geraakten nadat ze het land trachtten te verlaten bij de machtsovername wat plaatsvond op 15 augustus 2021 (NPO, p.6,12,27). Dat jij verschillende versies van de feiten neerzet bij verschillende asiendiensten is niet ernstig te noemen en doet vermoeden dat jij niet de waarheid vertelt over de huidige situatie van jouw vader en jouw oom.”

In zijn verzoekschrift verwacht verzoeker klaarblijkelijk zijn eerste interview in België, dat plaatsvond op 3 september 2021 en waarbij de fiche ‘Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling’ werd ingevuld, met zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) op 29 april 2022, toen van hem een verklaring werd afgenomen met betrekking tot zijn identiteit, herkomst en reisweg en met hem een vragenlijst werd ingevuld met betrekking tot de redenen die hem ertoe aanzetten een verzoek om internationale bescherming in te dienen. De vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoeker (i) verklaarde dat zijn vader, moeder, broers en zussen zich allen in Qala Shahi bevinden, (ii) met geen woord repte over een vermiste vader of een overleden zus en (iii) louter verklaarde dat hij Afghanistan ontvluchtte omwille van bedreigingen door de taliban, zonder melding te maken van een aanval op zijn huis, hebben

betrekking op dit eerste interview van 3 september 2021. Verzoeker weerlegt deze vaststellingen niet waar hij opwerpt dat zijn eerste interview bij de DVZ, dat plaatsvond op 29 april 2022, bijzonder kort was en hem gevraagd werd zeer beknopt te zijn waardoor hij geen enkel element zou hebben kunnen ontwikkelen, ter staving waarvan hij verwijst naar het gevoegde attest van zijn voogd, waarin ook duidelijk verwezen wordt naar het interview op 29 april 2022 (stukkenbundel verzoeker, stuk 2). De omstandigheid dat verzoeker bij de DVZ gevraagd werd kort te zijn en de details van zijn relaas te houden voor het latere persoonlijk onderhoud op het CGVS doet verder geen afbreuk aan de verwachting dat verzoeker te allen tijde coherente verklaringen aflegt over de kernelementen van zijn relaas. De loutere duur van het interview bij de DVZ en het feit dat verzoeker er niet de gelegenheid heeft gekregen om zijn vluchtrelaas in detail toe te lichten kunnen aldus niet verklaren of verschonen dat verzoeker bij de DVZ liet optekenen dat zijn vader en oom sinds een maand voor zijn vertrek uit Afghanistan spoorloos zijn, daar waar zij volgens zijn verklaringen afgelegd op het CGVS pas vermist geraakten nadat ze het land trachtten te verlaten bij de machtsovername door de taliban op 15 augustus 2021.

Het gegeven dat op grond van verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde documenten het profiel van verzoekers vader en oom van, respectievelijk, voormalig bewakingsagent bij een ngo en voormalig procureur bij het Afghaanse leger niet redelijkerwijze kan worden betwist en dat, de beschikbare landeninformatie mede in acht genomen, kan worden aangenomen dat verzoekers vader en oom zich omwille van hun beroepsverleden in een problematische situatie kunnen bevinden, doet op zich niets af aan de pertinentie en draagkracht van de gedane vaststellingen op basis waarvan terecht wordt besloten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij of zijn familie daadwerkelijk vervolgd werd of vervolgd dreigt te worden omwille van het profiel van zijn vader en oom. In tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift suggereert, baseert de adjunct-commissaris zich daarbij niet louter op het feit dat verzoeker in Oostenrijk leugenachtige verklaringen heeft afgelegd, hetgeen volgens verzoeker te wijten is aan de zeer jonge leeftijd waarop hij zijn land van herkomst verlaten heeft, en op de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen afgelegd tijdens zijn eerste “onvolledig gehoor”, waarvoor verzoeker zichzelf (ten onrechte) niet verantwoordelijk acht.

De adjunct-commissaris motiveert in de bestreden beslissing verder op goede gronden als volgt:

“Jouw verklaringen ondersteunen bovenstaande bevindingen verder. Jij haalt immers verder geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aan ten aanzien van jezelf of jouw familie. Indien de taliban werkelijk en ernstig op zoek zouden zijn naar familieleden van jouw vader zouden ze het niet hebben nagelaten jouw huis herhaaldelijk te bezoeken en daarbij grondig te doorzoeken. In al die tijd kwamen de taliban echter slechts één keer naar jouw huis wanneer jouw vader en oom ook thuis waren (NPO, p.21). Hieruit kan niet afgeleid worden dat jij ook een prioritair doelwit zou vormen voor de taliban. Sinds de aanval op jouw huis verbleef jij nog een maand daar zonder noemenswaardige incidenten (NPO, p.26). Indien de taliban werkelijk op zoek waren naar familieleden van jouw vader en jouw oom zouden ze het niet nalaten je ook dan thuis op te zoeken, quod non.

Uit jouw verklaringen blijkt dat jij één dreigbrief ontving van de taliban gericht aan jou op 4 december 2020 waarvan jij pas in [januari 2023] op de hoogte werd gebracht (NPO, p.21-22). Een brief die jij nota bene pas aanhaalde op het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op de vragenlijst van het CGVS beweerde jij immers dat jij nooit persoonlijk werd bedreigd door de taliban (Vragenlijst CGVS, pt.3.5). De dreigbrief die jij neerlegt om jouw vrees te staven kan bovenstaande appreciatie dan ook niet in positieve zin doen ombuigen. (...) Verder dient er ook nog te worden gewezen op informatie waarover het CGVS beschikt en heeft toegevoegd aan jouw administratief dossier (blauwe map) dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bovendien betreft het een kopie dewelke op zich ook al maar weinig bewijswaarde hebben gezien ze makkelijk te manipuleren zijn.

[De ongeloofwaardigheid van]jouw vrees blijkt verder [eveneens] uit de incidenten die zich hebben voorgedaan sinds jouw vertrek uit Afghanistan. De taliban ondernamen namelijk slechts één poging om hun zoektocht verder te zetten. Hierbij kwamen ze naar jouw huis om te vragen naar jou, jouw vader en jouw oom (NPO, p.26). Dat de taliban zich uiterst makkelijk lieten afwimpelen door jouw moeder die jullie afwezigheid bevestigde staat haaks op het wrede en doortastende karakter dat jij zo vreest van de taliban. Sindsdien waren er geen nieuwe incidenten (NPO, p.26). Jouw bewering dat ze jou zouden zoeken staat dan ook haaks op het uitblijven van een doortastende zoektocht. Bovendien verblijft jouw familie nog steeds in Kotgi en stellen het daar goed, jouw broer gaat er immers nog steeds naar school (NPO, 8,11). Deze vaststellingen ondergraven finaal jouw vrees ten aanzien van de taliban in Afghanistan.”

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om bovenstaande pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in

het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft. Hij beperkt er zich in wezen toe te verwijzen naar het (niet-betwiste) profiel van zijn familie, met name zijn vader en oom, en te herhalen dat hij als oudste zoon door de taliban tot doelwit genomen was, waarmee hij echter de bevindingen van de adjunct-commissaris niet ontkracht en zijn beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

Aangaande de vaststelling dat zijn familie nog steeds in Kotga verblijft, merkt verzoeker op dat zijn zussen niet meer naar school kunnen gaan en thuis afgezonderd zijn en dat zijn broers wel naar school gaan maar aanzienlijk jonger zijn dan hem, waardoor zij geen doelwit van de taliban zouden zijn. De Raad is evenwel van oordeel dat de omstandigheid dat verzoekers zussen niet meer naar school mogen gaan en binnen dienen te blijven er in het licht van de beschikbare informatie over de algemene vrijheidsbeperkende maatregelen die de taliban hebben genomen ten aanzien van vrouwen en meisjes in Afghanistan niet op duidt dat zijn familie wordt gevisieerd omwille van het profiel van zijn vader en oom. Minstens toont verzoeker dit niet aan. Het argument dat verzoekers broers te jong zijn om door de taliban te worden gevisieerd doet verder niets af aan de vaststelling dat ook de rest van verzoekers familie in Afghanistan schijnbaar met rust gelaten wordt en dat de taliban, op één poging na, geen doortastende acties ondernomen hebben om verzoeker te vinden, niettegenstaande zijn bewering dat ze hem op heden zouden zoeken.

Het in de bestreden beslissingen opgeworpen motief omtrent het niet indienen van een verzoek om internationale bescherming in andere Europese landen waarlangs verzoeker naar België reisde is *in casu* bijkomstig en niet determinerend. Kritiek op dit overtollig motief kan dan ook niet leiden tot hervorming van de bestreden beslissing.

Aangaande de door verzoeker tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd:

“Jouw documenten zijn niet in staat om bovenstaande appreciatie om te buigen. De dreigbrief werd hierboven reeds besproken. Verder zijn taskara’s hoogstens een begin van bewijs van de identiteit van de drager ervan, maar zijn ze in geen geval een sluitend bewijs van de identiteit van jou en je familieleden. Daarnaast kan aan privéfoto’s geen enkele bewijswaarde toegekend worden gezien deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Ten slotte wijzigen de werkdocumenten van jouw oom en vader niets aan bovenstaande beslissing gezien hun profielen an sich niet ter discussie staan. Het CGVS herhaalt dat blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd een had administratieve dossier, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door verzoeker geheel ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Wat betreft de door verzoeker neergelegde verklaring van de dorpsoudsten waarin zijn beweerde problemen met de taliban bevestigd worden (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16 en stuk 5, ‘Documenten’, vertaling), dient te worden opgemerkt dat dit, net zoals de overige neergelegde documenten, een fotokopie betreft. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan slechts een beperkte bewijswaarde worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). De Raad wijst verder op het gesolliciteerde karakter van deze verklaring en op de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat veel valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in het land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn (AD, stuk 6, ‘Landeninformatie’, COI Focus “*Afghanistan. Corruptie en documentenfraude*” van 14 januari 2021 (update)). Aldus is de Raad van oordeel dat aan deze verklaring, alsook aan de twee dreigbrieven van de taliban, gezien in samenhang met verzoekers ongeloofwaardige verklaringen, slechts een zeer beperkt gewicht kan worden toegekend dat in elk geval niet volstaat om verzoekers geloofwaardigheid te herstellen.

De adjunct-commissaris zet in de bestreden beslissing nog het volgende uiteen:

“Ten slotte haalt jouw voogd op het einde van het persoonlijk onderhoud aan dat een terugkeer naar Afghanistan heel gevaarlijk is wegens de tijd die jij al in België bent. Hij voegt hieraan toe dat jij heel goed

geïntegreerd bent, naar school gaat en een goed student bent (NPO, p.29). Jij laat echter na in concreto aan te tonen dat jij verwesterd bent. Waar jouw voogd verwijst naar jouw verblijf in België moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in jouw hoofde kan worden afgeleid. Jij hebt immers niet aangetoond dat jij dermate verwesterd zou zijn dat je je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Des te meer gezien jij tot je vijftien woonde in het dorp Kotgi en er tot aan jouw vertrek naar de madrassa en naar school ging (NPO, p.4). Er kan afgeleid worden dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarbovenop verblijven jouw familieleden (moeder, broers, zussen, grootvader, ooms...) nog steeds in Nangarhar en heb jij geregeld contact met hen (NPO, p.11). Hierdoor niet kan worden aangenomen dat jij totaal vervreemd zou zijn van Afghaanse waarden en normen, of dat jij deze zich niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.”

Verzoeker meent dat voorgaande argumenten niet relevant zijn in het kader van de kwestie van “verwestering” en dat de adjunct-commissaris helemaal geen rekening heeft gehouden met zijn verklaringen en met de verklaringen van zijn toenmalige voogd. Echter dient de Raad in navolging van de adjunct-commissaris vast te stellen dat verzoekers voormalige voogd slechts verklaard heeft dat een terugkeer naar zijn land van herkomst heel gevaarlijk is voor verzoeker gezien de duur van zijn verblijf in België en dat hij heel goed geïntegreerd is en het goed doet op school, zonder dit verder te concretiseren of hiervan enig begin van bewijs bij te brengen. Verzoeker werd de mogelijkheid geboden om specifieke elementen aan te brengen die een terugkeer naar zijn land van herkomst zouden bemoeilijken omwille van zijn integratie in België, doch verklaarde slechts hierover niets te hebben toe te voegen, behalve: “*Ja ik heb een beetje druk in het leven, ik wil ook iets leren.*” (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 29).

In zijn verzoekschrift gaat verzoeker nader in op zijn profiel van minderjarige die het einde van zijn tienerjaren in een Belgische context (school en studentenjob) heeft doorgemaakt en die zijn identiteit op basis van deze ervaring heeft ontwikkeld. Volgens verzoeker toont de inhoud van de gevoegde verklaringen van zijn lerares en zijn werkgever (stukkenbundel verzoeker, stukken 3 en 4) aan dat hij “*sinds twee jaar als een Belg leeft, binnen een broederschap van Belgen*”. Hij betoogt dat er op school veel debatten over ideeën plaatsvonden en dat zijn (voormalige) voogd en leraren van oordeel zijn dat het voor hem onmogelijk zal zijn om naar zijn land van herkomst terug te keren en te zwijgen. Zo zou verzoeker de dictaten en levenswijze van de taliban nooit aanvaarden en zich nooit kunnen onderwerpen aan de verboden en de manier van denken van de taliban. Zijn vermeende aanpassing aan de westerse cultuur zou het voor hem niet alleen bijzonder moeilijk maken om te aarden in het Afghanistan van vandaag, dat ondertussen volledig onder het bewind van de taliban is gekomen, maar voor hem ook het risico inhouden om door de lokale Afghaanse gemeenschap en de taliban, als de-factoregering, als “verwesterd” beschouwd te worden.

Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan wat dit betreft de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de de-factoregering opnieuw *het Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar)* (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de de-factotalibanregering, evenals de provinciale de-factoregeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen

die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *“Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022”*, p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het de-factoministerie in Kaboel. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het de-factoministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *“Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate”*, van 15 juni 2022 in EUAA *“Afghanistan security situation”* augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft *“zina”*– i.e. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *“Taliban’s impact on the population”*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*Ministry of Communications and Information Technology*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met *“immorele inhoud”* te beperken. (EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *“Taliban’s impact on the population”*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangaf dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *“Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada”*, 8 December 2021 in EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pasjtöe-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pasjtöe-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het

leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA "*Guidance Note*" van april 2022 die verwijst naar de EASO COI Query "*Afghan nationals perceived as 'Westernised'*", 2 september 2020, met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest *Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid "*to play the game*". Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van "*zina*" kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, "*Country guidance: Afghanistan*", januari 2023, p. 21 en 72-79).

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker sinds september 2021 in België verblijft en dat hij zijn land van herkomst zeven maanden eerder verlaten heeft op vijftienjarige leeftijd (AD, stuk 7, verklaring DVZ, vragen 4 en 33). Derhalve moet worden aangenomen dat verzoeker bij vertrek uit zijn land van herkomst, waar hij bovendien negen jaar naar school en de madrassa is geweest (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4), al deels gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Nergens uit blijkt, en verzoeker toont evenmin aan, dat hij niet langer bekend is met de Afghaanse waarden en normen of dat het voor hem niet mogelijk zou zijn om zich er opnieuw mee bekend te maken in geval van terugkeer. Er kan bovendien worden van uitgegaan dat verzoeker in

Afghanistan nog over een familiaal netwerk beschikt, daar uit zijn verklaringen blijkt dat zijn moeder, grootouders, broers en zussen allen in zijn dorp in het district Dara-i-Nooor van de provincie Nangarhar verblijven en hij geregeld contact heeft met hen (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5-6, 11). Gelet op de hogere vaststellingen op grond waarvan niet kan worden aangenomen dat zijn vader en oom op heden vermist zijn, kan niet worden uitgesloten dat zij zich eveneens nog in zijn land en regio van herkomst bevinden en aldus deel uitmaken van het familiale netwerk waarover hij aldaar beschikt. Verzoeker moet dan ook redelijkerwijze in staat worden geacht op de hoogte te zijn van de actueel heersende normen en waarden in Afghanistan en deze in acht te nemen. Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat verzoeker zich nog steeds bedient van een tolk Pasjtote.

De Raad benadrukt dat uit de loutere omstandigheid dat verzoeker inmiddels bijna drie jaar geleden Afghanistan verliet en inmiddels iets langer dan twee jaar in België verblijft niet kan worden afgeleid dat hij hierdoor dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan.

De bij het verzoekschrift gevoegde verklaringen van een lerares en een werkgever kunnen getuigen van verzoekers ijver en leergierigheid, zijn sociale en aimabele karakter, zijn wil om te werken en de landstalen te leren en zijn positieve bijdrage aan schoolse activiteiten en aan de resultaten van het bedrijf dat hem als jobstudent tewerkstelt (stukken 3 en 4). De Raad wijst erop dat dit weliswaar lovenswaardig is en aantoonbaar dat verzoeker zich aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf alhier, maar dat dit, rekening houdend met het geheel aan informatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, niet van die aard is om te leiden tot de vaststelling dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging wegens een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering. Verzoeker maakt immers niet *in concreto* aannemelijk dat hij omwille van – onder meer – het school lopen, zijn studentenjobs en het in enige mate beheersen van een of meerdere landstalen, bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden, noch als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden. Het gegeven dat verzoeker op school deelneemt aan debatten waarin diverse ideeën aan bod komen impliceert op zich niet dat verzoeker zich als gevolg hiervan bepaalde ideeën, denkbeelden of gedragingen heeft eigen gemaakt die thans deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag worden verwacht dat hij deze opgeeft dan wel aanpast om problemen te ontlopen wegens het niet naleven van de heersende regels en normen binnen de huidige Afgaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Waar verzoekers werkgever het in voormelde verklaring opvallend noemt "*hoe openminded en westers hij zich oriënteert*" en stelt zeer aangenaam verrast te zijn over zijn manier van handelen richting vrouwelijke collega's en koppels van hetzelfde geslacht, met wie verzoeker een amicale band zou onderhouden, blijkt niet dat de respectvolle en niet-discriminerende manier van omgaan met collega's en klanten die van hem als werknemer redelijkerwijze mag worden verwacht zijn gedrag, houding of denkwijze dermate heeft veranderd dat hij zich bij terugkeer naar Afghanistan niet meer zou kunnen of willen schikken naar de aldaar vigerende wetten, regels en gebruiken en dat hij er niet zou kunnen aarden en er zijn leven niet opnieuw zou kunnen opnemen en uitbouwen. De hogere vaststellingen mede in acht genomen, blijft verzoeker in gebreke voldoende concrete en naar behoren gestaafde elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat zijn aanpassing aan de westerse cultuur en waarden, waarmee hij onvermijdelijk in contact is gekomen sinds zijn aankomst in Europa, dusdanig is dat hij geen voeling meer heeft met de Afgaanse maatschappij en bij terugkeer naar Afghanistan met een redelijke mate van waarschijnlijkheid zal worden gepercipieerd als verwesterd én vervolgd.

De bijkomende stukken die verzoeker middels een aanvullende nota ter terechtzitting heeft bijgebracht kunnen dienen ter staving van de reeds in zijn verzoekschrift aangehaalde elementen aangaande zijn profiel en ervaringen in België, doch kunnen de appreciatie dienaangaande niet wijzigen. De schoolrapporten, schoolattesten, verklaringen van leerkrachten en foto's waarop verzoeker te zien is in het kader van schoolse activiteiten bevestigen dat verzoeker nog steeds naar school gaat en momenteel een opleiding tot apothekersassistent volgt, dat hij een gedreven leerling is die zich respectvol en tolerant gedraagt tegenover zijn medeleerlingen, dat hij snel gekomen is tot een goede beheersing van het Frans, wat tevens blijkt uit zijn opmerkingen ter terechtzitting, en dat hij een groot sociaal engagement vertoont, onder meer door lessen cricket te geven. De arbeids- en studentenovereenkomsten, de verklaringen van zijn werkgever en collega's en de foto's waarop verzoeker te zien is met zijn werkgever en collega's getuigen van verzoekers werkwiligheid en bereidheid om te integreren en zijn open en tolerante houding ten aanzien van de diversiteit die de westerse maatschappij kenmerkt. Uit deze stukken kan evenwel niet worden geconcludeerd dat verzoeker zich bepaalde westerse waarden en gewoonten daadwerkelijk heeft eigen gemaakt, in de zin dat ze fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van zijn identiteit en van hem niet

redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij er afstand van neemt. Dat verzoeker in België naar school gaat en werkt, binnen de schoolse en werkcontext een zekere kennis van zowel het Frans als het Nederlands heeft verworven en inspanningen levert om te integreren is lovenswaardig doch toont op zich niet aan dat hij dermate geïntegreerd en verankerd is in de westerse maatschappij dat hij niet meer voldoende vertrouwd is met de traditionele Afghaanse cultuur en sociale omgangsvormen, noch dat er in zijn hoofde sprake is van persoonlijke gedragingen of kenmerken die uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen zijn en waardoor hij het risico zou lopen om in zijn land van herkomst als verwesterd te worden beschouwd en vervolgd.

Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas. Evenmin zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat hij Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Zoals hierboven reeds werd gesteld, kunnen stigmatisering of uitstoting echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens uit de aanwezige informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld. Verzoeker reikt in het kader van zijn beschermingsverzoek echter geen concrete elementen of aanwijzingen aan waaruit blijkt dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoet, laat staan dat er in zijn hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging.

Waar verzoeker er in zijn verzoekschrift nog op wijst dat hij afkomstig is uit de provincie Nangarhar en dat uit de landeninformatie blijkt dat in de provincie Nangarhar verschillende Afghaanse groepen, zoals de taliban, ISKP, Tehrik-e Taliban Pakistan en het Haqqani-netwerk, actief zijn, werkt hij niet verder concreet uit waarom het gegeven dat hij afkomstig is uit dit gebied, bij gebrek aan bijkomende risicobepalende omstandigheden, op zich voldoende is om een risico bij terugkeer in zijn hoofde vast te stellen.

Gelet op zijn individuele omstandigheden kan *in casu* niet worden aangenomen dat verzoeker, die nog maar twee jaar in België is en een groot deel van zijn vormende jaren heeft doorgebracht in Afghanistan, waar hij gedurende negen jaar naar school is geweest en nog over een (familiaal) netwerk beschikt, dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

2.3.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan problemen zal kennen met de taliban omwille van de vroegere werkzaamheden van zijn vader en oom en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, herinnert de Raad eraan dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de

erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn) (heden de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2011/95/EU)). Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof van Justitie) heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker om internationale bescherming moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bijvoorbeeld in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actorvereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19-pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevriezing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, ontwrichting van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift betoogt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan geconfronteerd zal worden met een ernstig wantrouwen van de gemeenschap, met stigmatisering, discriminatie en sociale uitsluiting tot gevolg, en dat hij hierdoor dreigt terecht te komen in een situatie van extreme materiële deprivatie die hem niet in staat stelt een menswaardig leven te leiden, wijst de Raad op wat *supra*, onder punt 2.3.4., werd geoordeeld, met name dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in het kader van zijn beschermingsverzoek verder geen concrete elementen of aanwijzingen aanreikt waaruit blijkt dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven

voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.5.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en hit-and-runaanvallen gericht op checkpoints en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoeien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *'improvised explosive devices'* (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige ANSF, activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF, alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e. 'incidents with at least one recorded fatality'*, over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panjshir (79) (EUAA *"Country Guidance Afghanistan"*, januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie

vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De UN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalde tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

ACLEED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA "Country Guidance Afghanistan", januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI Query Afghanistan, november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA "Country Guidance Afghanistan", januari 2023, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "Country Guidance Afghanistan" van EUAA van januari 2023.

Verzoeker verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Het voorgaande stemt overeen met de "Country Guidance Afghanistan" van EUAA van januari 2023.

Er dient echter te worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en de geactualiseerde landeninformatie, zoals aangebracht door de verwerende partij bij haar op 6 november 2023 neergelegde aanvullende nota.

2.3.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat en werd hij vergezeld van zijn toenmalige voogd, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pasjtoe machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden

2.3.9. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.10. Waar verzoeker in uiterst subsidiaire orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak naar het CGVS te verzenden, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. WILLAERT